

UZASADNIENIE

Powódka M. W. wniosła pozew przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 22100 zł, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 16.04.2021r. do dnia zapłaty, tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, doznaną w wypadku komunikacyjnym z dnia 30.07.2020r. Zdaniem powódki, wypłacona dotychczas przez pozwanego z tego tytułu kwota 400 zł, jest za niska i nieadekwatna do powstałej szkody.

Powód P. W. wniósł pozew przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 13220 zł, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 16.04.2021r. do dnia zapłaty, w tym kwoty 12.700 zł, tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, doznaną w wypadku komunikacyjnym z dnia 30.07.2020r., i kwoty 520 zł, tytułem zwrotu kosztów noclegu powodów w dniu wypadku, gdyż ich stan zdrowia uniemożliwił natychmiastowy powrót do domu. Zdaniem powoda, wypłacona dotychczas przez pozwanego tytułem zadośćuczynienia kwota 700 zł, jest za niska i nieadekwatna do powstałej szkody.

Powodowie żądali odsetek ustawowych od dnia następnego po dniu wydania przez pozwanego decyzji o wypłacie świadczeń, po przeprowadzonym postępowaniu likwidacyjnym.

W odpowiedzi na pozew, strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa. Wskazała, że przyznane dotychczas na rzecz powodów kwoty są odpowiednie w rozumieniu art. 455§1 kc. Z ostrożności procesowej podniosła, że ewentualne odsetki mogą być zasądzone dopiero od dnia wyrokowania, skoro wysokość zadośćuczynienia będzie ustalana na ten dzień. Zakwestionowała również roszczenie powoda o zapłatę tytułem zwrotu kosztów noclegu, zarzucając brak związku przyczynowego ze zdarzeniem.

Stan faktyczny:

W wyniku wypadku komunikacyjnego z dnia 30.07.2020r. powódka M. W. (lat 35) doznała urazu klatki piersiowej ze złamaniem żeber V-VIII po stronie prawej oraz urazu kręgosłupa szyjnego. Długotrwały uszczerbek na zdrowiu powódki związany w wypadkiem wynosi 5%. Przez okres trzech miesięcy od zdarzenia powódka odczuwała znaczne dolegliwości bólowe, związane z urazem klatki piersiowej, ujawniające się przy każdym głębszym oddechu, kasznięciu, kichnięciu czy śmiechu, nawet w leżeniu trudno było znaleźć wygodną pozycję nie wzmagającą bólu. Następstwem urazu kręgosłupa szyjnego były z kolei występujące u powódki dolegliwości bólowe kręgosłupa w tym odcinku, na które uskarża się do dzisiaj. Uraz ten dotyczył aparatu więzadłowo – mięśniowego kręgosłupa (z mechanizmu tzw. „smagnięcia biczem“), nie stwierdzo uszkodzeń kostnych. W okresie pierwszych trzech miesięcy po wypadku powódka miała znacznie ograniczoną sprawność z uwagi na silne bóle klatki piersiowej i kręgosłupa. Każda czynność, związana z samoobsługą sprawiała jej trudność. W tym czasie wskazane było, aby prowadziła oszczędzający tryb życia. Obecnie, z uwagi na doznane w wypadku obrażenia, funkcjonowanie powódki nie jest ograniczone. Powódka nie wymaga w związku z tym leczenia ani rehabilitacji. Rokowania dla pełnego odzyskania sprawności organizmu powódki są pomyślne. Leczenie, jakie podjęła powódka po zdarzeniu było konieczne i pozostawało w związku przyczynowo – skutkowym z wypadkiem; było zasadne i prowadzone prawidłowo.

Po wypadku z dnia 30.07.2020r. powódka odczuwała nadto bóle i zawroty głowy. W wykonanym badaniu KT głowy nie stwierdzono zmian urazowych. Konsultujący powódkę lekarz neurolog określił powyższe objawy, jako napięciowe bóle głowy, które są wynikiem nadmiernego napięcia układu nerwowego. Brak jest bezpośredniego związku pomiędzy zdarzeniem a występowaniem bólów i zawrotów głowy u powódki.

Dowód:

opinia biegłych sądowych lekarzy z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii S. L. i z zakresu neurologii J. W. (k-105-115);

częściowo zeznania powoda (k-92).

P. P. W. (lat 34), w wyniku wypadku z dnia 30.07.2020r., doznał urazu kręgosłupa szyjnego, piersiowego i lędźwiowego oraz stłuczenia nadgarstka lewego. Uraz kręgosłupa szyjnego dotyczył aparatu więzadłowo – mięśniowego kręgosłupa (z mechanizmu tzw. „smagnięcia biczem“), nie stwierdzo uszkodzeń kostnych. Nie odczuwał dolegliwości o typie korzeniowym. Występujące u niego dolegliwości uległy regresji w niedługim czasie po wypadku, utrudniały mu codzienne funkcjonowanie w okresie pierwszych trzech tygodni, nie spowodowały jednak konieczności odstąpienia od pracy zawodowej. Leczenie, jakie przeprowadził powód po zdarzeniu, było konieczne i pozostawało w związku przyczynowo – skutkowym z wypadkiem; było zasadne i prowadzone prawidłowo. Aktualnie nie występują u niego ograniczenia ruchomości kręgosłupa szyjnego. Rokowania co do stanu zdrowia powoda są pomyślne. Z uwagi na doznane w wypadku obrażenia, funkcjonowanie powoda nie jest ograniczone. Nie wymaga on w związku z tym leczenia ani rehabilitacji. Lekarze konsultujący powoda po wypadku nie stwierdzili żadnej patologii kręgosłupa piersiowo – lędźwiowego. Aktualnie powód ma zachowaną prawidłową ruchomość kręgosłupa piersiowo – lędźwiowego z prawidłowym napięciem mięśni przykręgosłupowych, bez objawów korzeniowych, nie stwierdzono asymetrii odruchów, zaburzeń czucia, osłabienia siły mięśniowej. Podawane aktualnie przez powoda dolegliwości bólowe ze strony kręgosłupa lędźwiowego są dolegliwościami subiektywnymi. Na stan kręgosłupa ma głównie wpływ konieczność jego obciążania zarówno statycznego, jak i dynamicznego, powód wiele godzin spędza, przyjmując wymuszoną pozycję ciała, poruszając się samochodem (przez dwa tygodnie w miesiącu jest w podróży służbowej) i obecnie podawane przez niego dolegliwości są tego skutkiem.

Dowód:

opinia biegłych sądowych lekarzy z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii S. L. i z zakresu neurologii J. W. (k-116-123);
częściowo zeznania powoda (k-92).

Powodowie na stałe mieszkają w N.. W dniu wypadku byli w podróży, zaplanowanej w celu przeprowadzenia przez powódkę zabiegu chirurgicznego w P.. Z uwagi na wypadek, po którym powodowie otrzymali pierwszą pomoc w szpitalu w P., planowany zabieg u powódki nie odbył się. Wobec doznanych obrażeń, powodowie nie mogli natychmiast wrócić do domu w N. i zatrzymali się na noc w Pensjonacie (...) w P.. Za usługę noclegową powód zapłacił 520 zł. Powodowie kontynuowali leczenie w N..

Dowód:

karta informacyjna leczenia szpitalnego (k-51

zaświadczenie lek. K. K. (k-50)

faktura nr (...) z dn. 30.07.2020r. (k-49)

zeznania powoda (k-92).

Po zgłoszeniu szkody strona pozwana przeprowadziła postępowanie likwidacyjne, w wyniku którego podjęła decyzję o przyznaniu powódce zadośćuczynienia w kwocie 400 zł, powodowi w kwocie 700 zł, odmawiając wypłaty świadczeń w pozostałym zakresie i wysokości, objętych wezwaniem do zapłaty z dnia 15.02.2021r.

Dowód:

wezwanie do zapłaty (k-60),

decyzje pozwanej z dnia 9.03.2021r., 15.04.2021r. (k-62-64).

Sąd zważył, co następuje:

Kwestia odpowiedzialności pozwanej za skutki wypadku powodów nie była sporna (art. 822 § 1 i 2 kc). Poza sporem było również, że dotychczas pozwana wypłaciła powodce kwotę 400 zł, zaś powodowi kwotę 700 zł, tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, doznaną na skutek wypadku z dnia 30.07.2020r.

Przepis art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 k.c. stanowi, że sąd może przyznać poszkodowanemu, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, odpowiednią sumę, tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Chodzi tu o krzywdę (szkodę niemajątkową), ujmowaną, jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości, oraz cierpienia psychiczne, to jest ujemne uczucia, przeżywane w związku z wypadkiem. Zadośćuczynienie, przyznawane jednorazowo, stanowić ma rekompensatę za całą krzywdę. Ma na celu przede wszystkim złagodzenie doznanych cierpień, a jego wysokość musi uwzględniać stopień doznanej krzywdy, rodzaj naruszonego dobra, zakres i rodzaj rozstroju zdrowia, czas trwania cierpień, wiek pokrzywdzonego, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, rokowania na przyszłość. (tak: wyrok SN z dnia 20.04.2006r., IV CSK 99/05, LEX nr 198509; wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 8.02.2006r., I A Ca 1131/05, LEX nr 194522).

W świetle okoliczności niniejszej sprawy, w wyniku ustaleń, dokonanych na podstawie opinii biegłych lekarzy oraz zeznań powoda, Sąd podzielił stanowisko powodów, że wypłacone im dotychczas przez stronę pozwaną kwoty, tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, zaistniałą, w związku z wypadkiem, są stanowczo za niskie.

Odpowiednim i adekwatnym do rozmiaru krzywdy powódki M. W. jest zadośćuczynienie w kwocie 20.000 zł, a w przypadku powoda P. W. suma 3.000 zł. Miarkując zadośćuczynienie, Sąd uwzględnił rodzaj naruszonego dobra, jakim jest zdrowie człowieka, młody wiek powodów, rozmiar cierpień, odczuwanych w związku z dolegliwościami bólowymi i utratą dotychczasowej sprawności fizycznej, ograniczeniami ruchomości, koniecznością poddania się leczeniu, w celu odzyskania sprawności, rezygnacją z aktywnego trybu życia. Krzywda, która dotknęła powodów była bezpośrednim następstwem wypadku, za skutki którego odpowiedzialność ponosi pozwana. W ocenie Sądu, zasądzone kwoty, jako uzupełnienie zadośćuczynienia, nie mogą być uznane za nadmierne. Szczególnie wysokość świadczenia, przyznanego przez powaną na rzecz powódki (400 zł), w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, jawi się, jako rażąco zaniżona i nieadekwatna do doznanej przez nią krzywdy. Jak wynika bowiem z opinii biegłych, stwierdzone u powódki złamanie żeber jest urazem niezwykle bolesnym, poszkodowany odczuwa ból przy każdym głębszym oddechu, kaszlnięciu, kichnięciu czy śmiechu, nawet w leżeniu trudno znaleźć wygodną pozycję nie wzmagającą bólu. Powódka odczuwała znaczne bóle przez okres 3 miesiące od zdarzenia, co zostało obiektywnie potwierdzone przez biegłych. Nawet stłuczenie klatki piersiowej bywa znacznie bolesniejsze od złamania pojedynczego żebra. B. uzasadnione jest to możliwością swobodniejszego rozprzestrzeniania się wylewu krwawego w tkankach przy złamanym żebrze i brakiem takiej możliwości przy zachowanej ciągłości żeber w całej klatce piersiowej. Krwiak zatem, czyli podbiegnięcie krwawe, dotyczące skóry, tkanki podskórnej i mięśni, położonych na klatce piersiowej i górze brzucha, napinany jest przy każdym oddechu poszkodowanego i powoduje ciągły ból, nie pozwala się śmiać, głębiej oddychać, a każdy wstrząs, czy napad kaszlu powoduje ból nie do zniesienia. Utrudnia to też sen, bo w pozycji leżącej klatka piersiowa jest bardziej bolesna przy oddychaniu. Następstwem wypadku był ponadto uraz kręgosłupa szyjnego powódki, wywołujący dolegliwości bólowe kręgosłupa w tym odcinku, na które uskarża się do dzisiaj. Uraz ten nie doprowadził do deficytu ruchomości kręgosłupa szyjnego powódki i nie był podstawą do stwierdzenia przez biegłych stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Miarkując zadośćuczynienie Sąd miał także na uwadze, że – zgodnie z opinią biegłych – brak jest bezpośredniego związku pomiędzy zdarzeniem a występowaniem bólów i zawrotów głowy u powódki.

Zasądzone na rzecz powodów uwzględniają dotychczas wypłacone przez pozwaną kwoty. Odsetki zasądzono, zgodnie z żądaniem pozwu, od dnia 16.04.2021r., co znajduje uzasadnienie w treści przepisów art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art. 455 kc i art. 817§1 kc w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Poza sporem było, że powodowie zgłosili szkodę i wezwali pozwaną do zapłaty w piśmie z dnia 15.02.2021r., w którym sprecyzowali żądanie zapłaty co do zasady i wysokości. Strona pozwana przeprowadziła postępowanie likwidacyjne, w wyniku którego podjęła decyzję o przyznaniu powodce zadośćuczynienia w kwocie 400 zł, powodowi w kwocie 700 zł, odmawiając wypłaty świadczeń

w pozostałym zakresie i wysokości, objętych wezwaniem do zapłaty z dnia 15.02.2021r. Żądanie powodów zasądzenia odsetek od dnia następnego po dniu wydania przez pozwanego ostatecznej decyzji o wypłacie świadczeń, zasługiwało więc na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 444§1 kc, naprawienie szkody obejmuje zwrot wszelkich wydatków, poniesionych przez poszkodowanego w związku z leczeniem i rehabilitacją oraz inne dodatkowe koszty, związane z doznanym uszczerbkiem. Wobec powyższego, uwzględniając treść przepisu art. 361§2 kc, Sąd zasądził na rzecz powoda odszkodowanie w kwocie 520 zł, tytułem zwrotu kosztów noclegu, odbytego bezpośrednio po zdarzeniu. Powodowie na stałe mieszkają w Niemczech. W dniu wypadku byli w podróży, zaplanowanej w celu przeprowadzenia przez powódkę zabiegu chirurgicznego w P.. Z uwagi na wypadek, po którym powodowie otrzymali pierwszą pomoc w szpitalu w P., planowany zabieg u powódki nie odbył się. Wobec doznanych obrażeń, powodowie nie mogli natychmiast wrócić do domu w N. i zatrzymali się na noc w Pensjonacie (...) w P.. Za usługę noclegową powód zapłacił 520 zł. Wbrew zarzutom pozwanego, poniesione z tego tytułu koszty zostały wywołane przedmiotowym zdarzeniem i jako takie podlegają zwrotowi w oparciu o powołany wyżej przepis.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono, jak w punkcie I i II wyroku. Powództwo, w zakresie żądania zasoścuczynienia w wysokości wyższej, niż zasądzona, podlegało oddaleniu.

Orzeczenie o kosztach w pkt III wyroku oparto na przepisach art. art. 100 zd. 1 kpc w zw. z i art. 108§1 kpc.